

kriterier for, hvem der kunne blive medlem. Venstres ordfører har allerede nævnt de såkaldte Københavnskriterier, og siden har forhandlinger pågået med henblik på udvidelse.

Den daværende danske regering med støtte fra et bredt flertal i Folketinget havde den opfattelse, at alle lande i Central- og Østeuropa skulle have chancen for at vise deres evne til at opfylde kriterierne, og hvis de gjorde det, at blive optaget som medlemmer. Vi gik altså imod Kommissionens tanker om, at det kun var et begrænset antal lande, der skulle have denne chance. Alle lande skulle have muligheden, og det viste sig, at den danske holdning slog igennem.

Vi har nu optaget ti nye medlemsstater, og i København i 2002 gav man Rumænien og Bulgarien løfte om, at de også kunne blive medlemmer, som Venstres ordfører har fortalt det, fra 1. januar 2007, dog med mulighed for en forlængelse frem til 2008, hvis ikke de fuldt ud havde levet op til betingelserne. Så langt, så godt.

Vi har nu et forslag om dansk tiltræden, og jeg kan med det samme sige, at vi fra Socialdemokratiets side har sympati for dette forslag og regner med at kunne stemme for det ved tredje behandling.

Men det er klart, at der er mange problemer i disse ludfattige lande. Der er problemer med mindretalsbeskyttelse, og der er navnlig problemer med at få et retsvæsen til at fungere uafhængigt af regeringsmagten og uden korrupsion. Derfor har Kommissionen været uhyre kritisk over for både Bulgarien og Rumænien, når det gælder netop disse områder.

Kommissionen har stillet de to lande over for en lang række specifikke krav, og i en rapport, som Kommissionen har bebudet vil komme til april, vil man tage stilling til, om landene har gjort tilstrækkelige fremskridt. Jeg synes for flertallets vedkommende, at vi gør klogt i at vente med at skrive betænkning om det her forslag, før vi kender Kommissionens rapport og vi kan foretage en konkret vurdering af, om de to lande opfylder betingelserne.

Vi ønsker altså Rumænien og Bulgarien med i det europæiske fællesskab, men vi skal være sikre på, at de opfylder betingelserne. Det er også vigtigt for mig at få sagt, at den østaf tale, der gælder for arbejdsmarkedet, selvfølgelig må omfatte Bulgarien og Rumænien. Det går jeg også uden videre ud fra at regeringen er enig med mig i.

Endelig er det klart, at der ud over de to lande i Østbalkan er en række stater i Vestbalkan,

som er optaget af medlemskab. Kroatien er det land, der kommer tættest på at opfylde betingelserne, men også for andre lande i Vestbalkan spiller udsigten til medlemskab en afgørende rolle. Det er klart, at vi ikke på forhånd skal sige nej til disse landes muligheder. Man må, som vi gør det i forhold til Rumænien og Bulgarien, lægge afgørende vægt på, at betingelserne er til stede.

Vi kan altså sige ja til ministerens forslag og håber, at det vil få tilslutning fra et bredt flertal i Folketinget, men før vi tager endelig stilling, før vi skriver vores betænkning, skal vi afvente Kommissionens rapport. Jeg tror også, at den indstilling vil være med til at lægge det fornødne pres på de rumænske og bulgarske myndigheder, når det kommer fra et land, der er så udpræget venligt indstillet over for deres ønsker, som Danmark er.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare et spørgsmål, som hr. Svend Auken måske kan hjælpe med at afklare.

Altså, så vidt jeg har forstået lovforslaget, er det en del af betingelserne for optagelsen af de her to lande, at de skal tiltræde EU-forfatningen. Er det ikke lidt underligt, at i en situation, hvor vi andre har sat EU-forfatningen på standby og har tildelt os selv en tænkepause og de færreste vel forestiller sig, at den bare bliver gennemført i uændret form, siges det her, at for at de to lande kan blive optaget i EU, skal de på forhånd tiltræde den forfatningstraktat, vi andre ikke har tiltrådt?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Som jeg har forstået det, er det sådan, at man i traktaten tager højde for både den situation, at forfatningstraktaten bliver vedtaget, og den situation, at forfatningstraktaten ikke bliver vedtaget. Det er det, det drejer sig om.

Det spørgsmål, hr. Frank Aaen nævner, er jo en anden sag.

Det er de 25 lande i EU, der har besluttet forfatningstraktaten, og hvis de 25 lande bliver enige om den traktat, og det er der jo ikke meget der tyder på i øjeblikket, men hvis de bliver enige om, at den traktat skal træde i kraft, så skal den selvfølgelig også forpligte nye medlemsstater, hvad enten vi taler om Bulgarien, Rumænien, eller vi taler om Kroatien osv.